

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 11. Res Italiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. A. C. 879. mus Tarentasianus, Robertus Aquensis, Rostangius Arelatensis, Theodoricus Vesuntinus. Ceteri erant istorum Suffraganei. De Actis hujus Concilii tria habemus, Decretum electionis, Epistolam ad Regem, ejusque responsum. In Decreto hæc leguntur; Rege defuncto (nempe Ludovico Balbo) cum populus Defensorem non haberet, Episcopos & Optimates oculos conjecisse in Bosonem Principem, virum ad protegendam rempublicam præ ceteris idoneum, cujus sub Carolo Imperatore & Ludovico Rege maxima fuisset auctoritas, quem hodie Joannes Papa summo in pretio haberet, & tanquam filium diligeret; quare eundem invitum fuisse electum, & reluctantem unctum & coronatum. In Epistola, petunt Bosonis consensum, & conditiones, id est, boni Regis officia, ponunt. In Responso, Boso Regnum recipit, quamvis se tali honore indignum profiteatur, *ne Divinae voluntati, inquit, resistere videar.* An utrinque sincere locuti fuerint, ex iis, quæ paulo antea retuli, lector judicet.

§. XI.

Res Italiae.

ep. 109. Pontifex vero adhucdum ad pacta cum Saracenis rescindenda Principes Italiae permovere conabatur. Datis ad Pulcarium

carium Amalfiæ Præfectum literis exprobravit, quod decem millia marcarum argenti accepisset, ut S. Petri agros defenderet, & petiit, ut restitueret. Sed tandem videns, quod Amalfitani foedera cum Infidelibus inita rescindere nollent, excommunicatos declaravit, data Epistola vigesima quarta Octobris anno octingentesimo septuagesimo nono, donec obedirent. In alia rursus Epistola, quam etiam ad Athanasium Episcopum Neapolitanum & Episcopum Cajetanum, & ipsos foedere Saracenis junctos, deferri jussit, spatium pœnitentiæ usque ad primam Decembris extendit.

Sæculum IX.
A. C. 879.

ep. 125.

ep. 121.

Sub idem tempus cives Capuanæ Episcopum suum Landulfum haud diu ante canonice electum, cujus etiam electionem Papa confirmaverat, ejecerunt; potentissimi enim illius civitatis viri ei adversabantur. Electo deinde in depulsi locum Landenulfo Laico & uxorem habente, Pandenulfi eorum Præfecti fratre, Papam rogarunt, ut eum consecrari curaret. At Leo Episcopus Teanensis & Bertharius Abbas Montis Cassinensis Romam profecti, ne id fieret, omnibus viribus contendebant, rogantes Pontificem ne consentiret; ex hac quippe Ordinatione illicita, si locum haberet, ingentes turbas Capuæ orituras, & esse timendum, ne fax discordiæ, Capuæ accensa,

U u 2

cenſa,

Sæculum IX. A. C. 879. censa, Romam quoque corripere. Papa vero, quamvis his argumentis moveretur, nihilominus a malorum factione facti se sustinuit, & consensit, ut Landulfus, Neophytus, Episcopus consecraretur. Vix pauci dies exinde effluxerant, cum Saraceni, comperto, quod Capuæ seditio arderet, adsunt, & Regionem totam diripiunt. Tum Papa, intelligens, se errasse, postquam Episcopos ad consilium adhibuit, Landulfum revocat, & Episcopum veteris Capuæ consecrat, titulo Parochiæ Suricensis in illa civitate positæ, concedens, ut Landulfus in civitate nova Episcopus esset, Diocesi inter ambos in æquales partes duas divisa. Cum postea Pandenulfus Capuæ Præfectus, Papæ Vassallus, rogasset, ut sibi Cajetam, illa tempestate soli Papæ subditam, submitteret, & Joannes Papa consensisset, ille cives Cajetanos tam dicere habuit, ut Docibilis eorum Præfectus ad Saracenos, Agropolim tenentes, conversus, ipsorum opem expetierit. Illi itinere maritimo solerter advecti, fundos usque adversum Lirim † navigant. Tum lembis descendentes, expilata regione vicina Cajetam veniunt, & prope Formias in collibus amœnissimis castrametantur. Tunc vero Papam poenitentia subiit, quod Pandenulfo potestatem fecisset in urbem Cajetam, tandemque conti-

ep. 248.

Chron. Cass.
6. 43.

† Garigliano

continuo hortatu & literis datis Docibili Sæculum IX.
 persuasit, pacta cum Saracenis abjicere, A. C. 879.
 & arma in ipsos convertere. Complures cives Cajetenses in hoc bello occisi, multi capti. Cum vero Saraceni fœdera iterum exoptarent, volentes remittere captivos, nullo accepto pretio, consensit Docibilis, ut Sedem ad Lirim sibi deligerent, ubi illi annis quadraginta commorantes illatis innumeris malis Christianos vexaverunt.

§. XII.

Concilium Constantinopolitanum falso dictum octavum.

Inter hæc cum Petrus Legatus, Presbyter Cardinalis, Constantinopolim pervenisset, Photius frequentissimam Synodum mense Novembri anno octingentesimo septuagesimo nono convocat, cujus Acta omnia necdum edita sunt; sed eruditus & rerum historicarum studiosus Dominus Baluzius accuratum exemplar manuscriptum Roma accepit, quod in locupletissima sua Bibliotheca servat. Unde ego, ipso benevole permittente, ad utilitatem publicam excerpti, quæ referam. Primæ Sessioni nulla dies appositæ est, & incipit in hæc verba: *Photius præsidens in magna aula secreta, assistente Elia Presbytero Legato Jerosolymitano, Metropolitæ præsentibus, videli-*

U u 3 cet.